

[Justitsministeren.]

enkelt Tilfælde bestemmer Justitsministeren — altsaa den til enhver Tid værende Justitsminister —, hvorledes denne Prøve skal være. Jeg tror dog, det vil være egnet til at skabe stor Utilfredshed, hvis man skulde foreskrive en Eksamen med et bestemt konkret Embede for Øje, med en bestemt Mand for Øje. Derfor mener jeg, at hvis en saadan Regel skulde gennemføres, kunde det i alt Fald ikke være den til enhver Tid værende Justitsminister, der skulde foreskrive en konkret Eksamen, saa maatte det være en almindelig Eksamen, som mange kunde bestaa; men det vilde ogsaa være uheldigt, for saa vilde det faa Udseende af at være en Eksamen, som krævedes for at blive Politimester, og man vilde mene, at alle, der bestod den, havde et rimeligt Krav paa at blive det.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Bouet, som, saa vidt jeg forstod, ønskede en positiv Udtalelse af mig, at jeg vil bestræbe mig for at faa den af ham omtalte Sekretær ansat, og jeg haaber paa Rigsdagens Medvirkning hertil, saaledes at det kan ske allerede paa Normeringsloven for det følgende Aar, den, hvorom der nu er fremsat Forslag.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Tinget at stemme, som jeg nu har angivet.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Bouet fremhævede forskellige Fordele ved det kommunale Politi, saasom at Betjentene er lokalkendt allerede, inden de bliver udnævnt, idet de har arbejdet paa Stedet og derigennem har Betingelser for at kende Befolkningen. Men saaledes former det sig jo slet ikke i det praktiske Liv. Ude omkring i Landet, f. Eks. hos os, faar vi til Tider ansat kommunale Betjente fra helt andre Landsdele. Næsten de fleste af de kommunale Betjente er fremmede, som slet ikke har noget Lokalkendskab til det Sted, hvor de ansættes, som Følge deraf har de slet ikke den Fordel, det ærede Medlem Hr. Bouet mener. Det er muligt, at man her i København kun tager lokale Folk, dog tror jeg det ikke, for det forekommer mig, at jeg kan mindes adskillige Tilfælde, hvor man herinde ogsaa har antaget Folk ude fra Provinsen til det kommunale Politi.

Det ærede Medlem dvælede meget ved Refusionens Størrelse, om den er rigtig ansat. Derom kan man tvistes. Vi har erklæret os rede til Forhandling, men der har ikke været udtalt noget som helst Ønske om at faa de

Oplysninger, som det ærede Medlem ogsaa ønsker i Betænkningen, skønt Lovforslaget har været til Behandling siden den 13. Oktober. Det var, som om man paa Forhaand var klar over, at man ikke vilde tiltræde vore Ønsker med Hensyn til Enhedspolitiet og ej heller med Hensyn til Refusionen. Det ærede Medlem vilde ikke ind paa storpolitiske Betragtninger. Det var egentlig heller ikke for at komme ind paa saadanne, at jeg før sagde, at der ikke var politiske Hindringer for, at de Konservative kunde gaa med, og de saglige kunde man nok komme ud over.

Jeg vil gerne sige et Par Ord til den ærede Ordfører og dermed ogsaa til den højtærede Minister, der talte om Centralisations- og Decentralisationstanken. For Øjeblikket forekommer det mig, at der er ret stærk Centralisering, men dog ikke stærkere, end at Loven bestemmer, at Politimestrene har Ledelsen indenfor deres eget Omraade. Vi staar altsaa overfor en maaske lidt svagere Centralisering end den, vi tilstræber, men samtidig en meget stærk Decentralisation, idet Politimestrene paa de forskellige Omraader har Ledelsen, hvad de dog udmærket godt kunde have, selv om det blev et Statspoliti, der var intet som helst til Hinder derfor. Jeg kender ogsaa godt til Organisations- og Centralisationslivet, men samtidig ved jeg, hvorledes man kan lade de forskellige lokale Afdelinger have absolut Selvstændighed i mange Forhold.

Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører, der var inde paa Betragtninger om Mindretallet, der oprindeligt var Tilhænger af et Statspoliti, men endte med at gaa bort derfra, at jeg kunde godt have Lyst til at give ham Nøglen til, hvorfor man saaledes forandrede Standpunkt. Det findes i Kommissionsbetænkningen Side 23, hvor der under Punkt 1 staar:

„Forslaget om Enhedspoliti fremviser tydelige Bestræbelser for at fæstne og forbedre visse af Embedsstillingerne, hvorimod det viser lige saa betydelige Bestræbelser for at forringe det underordnede Personales økonomiske og tjenstlige Vilkaar.“

Det er altsaa i Virkeligheden Hovedaarsagen til, at disse Repræsentanter har forladt det ene Standpunkt og er gaaet over til det andet.

Den højtærede Minister anførte som en af Grundene til at bevare det nuværende, at de lokale Myndigheder dog havde Indflydelse paa Ansættelse og Afskedigelse o. s. v. Ja, der bliver gjort et lille Skridt